

Thierry de Montbrial despre...

Dincolo însă de aceste impresionante recunoașteri, lui Thierry de Montbrial i se evidențiază aura de membru al Consiliului Director al faimosului Club Bilderberg, ca și al puternicei Comisii Trilaterale, înconjurată permanent de un văl de mister și de cunoscutele speculații care susțin că acolo se află, de fapt, puterea care ar conduce lumea. Sigur, e un fel de a spune, pentru că, venind vorba, mai putem invoca aici existența Consiliului pentru Relații Externe (CFR), Clubului de la Roma, ONU chiar sau ceea ce se numește "Masa Rotundă", dacă am vrea să speculăm și noi. Revenind însă la profesorul Montbrial, simplul fapt că face parte din cele două organizații amintite, inclusiv din conducerea Bilderberg, nu reprezintă altceva decât confirmări la vârf a capacității și consacării sale ca specialist al diplomației și relațiilor internaționale. Iar pentru a înlătura orice speculație de suspiciune sau conspiraționism autohton, să notăm că, nu mai departe de săptămîna trecută, Thierry de Montbrial a declarat unei televiziuni bucureștene că, "...În ultimii 35 de ani, în Forumul internațional Bilderberg nu s-a discutat niciodată despre România!" Din cauză că țara noastră ar fi ne semnificativă și, deci, neglijabilă? - te întrebi aproape instinctiv. „Nicidecum, răspunde frunțașul Bilderberg! Ci pentru că România nu a fost niciodată o amenințare internațională, în timpul Războiului Rece!" Or, tocmai acest lucru reprezintă o apreciere extrem de importantă pentru noi, din perspectivă geostrategică și în contextul în care suntem țară de graniță a NATO și a UE. O țară pe care profesorul Montbrial s-a grăbit s-o viziteze prima oară încă din iulie 1990, imediat după Mineriadă, pentru a ajunge apoi s-o cunoască, s-o recunoască în valorile ei europene și s-o îndrăgească iremediabil, în anii care au trecut de atunci și până acum.

Acest parcurs extraordinar, de peste două decenii, în care academicianul Montbrial a descoperit „adevărata Românie”, pe drumul sinuos al revenirii ei în rândul civilizațiilor europene, se regăsește, punct cu punct, în cartea lansată săptămîna trecută, la București, sub titlul „Jurnal românesc”. Este chiar un jurnal, în care autorul și-a trecut, zi de zi și, uneori, chiar oră de oră, cele mai importante momente, întâlniri și impresii din toate vizitele sale. Ceea ce se citește aproape cu sufletul la gură, pentru că vorbim despre observațiile cum nu se poate mai avizate ale unui specialist de asemenea calibru în evaluarea principalelor componente ale dezvoltării unei țări. De-a lungul anilor, ochiul atent al profesorului francez scrutează nu doar societatea, inclusiv la nivelul orașelelor provinciale, ci și mediul de afaceri, cel universitar și intelectual, ca și sau mai ales scena politică. Cu etichete reci, nu rareori severe, dar pline de umor, păstrate exact așa cum au fost notate la momentul respectiv, chiar dacă ulterior vor fi modificate în bine!

Din perspectiva poziționării politice, e greu de spus dacă profesorul Montbrial privește dinspre stînga sau dinspre dreapta, deși impresia mea este că - elogiindu-l pe fostul președinte francez Mitterand, pe care-l asociază cu președintele Iliescu, sau invers! - se simte mai confortabil undeva, spre centru-stînga. Eu, însă, nu pot să nu recunosc!, am fost și am rămas fanul lui Jacques Chirac, cel care a pledat cauza României la Summitul NATO de la Madrid, devenind apoi ambasadorul integrării noastre euro-atlantice. Deși, iar simt nevoia să adaug, tot el este cel care a anunțat francezii că nu-l va vota pe Sarkozy, ci pe social-democratul Holland!

Peste câteva zile, Jurnalul lui Thierry de Montbrial se va găsi la Târgul de carte de la Romexpo și nu ezitați să luați această extraordinară radiografie a României post-decembriste. Demersul este datorat în bună măsură academicianului Eugen Simion, cel care l-a încurajat pe marele său prieten, după ce l-a purtat ani de-a rândul în toate colțurile țării, permițându-i să cunoască România și românii altfel decât îi prezentau, într-un moment sau altul, causticii jurnaliști francezi.

Să ne bucurăm, deci, că avem un asemenea mare prieten. Mai ales că e și membru al Comisiei Trilaterale și al Comitetului Director al Bilderberg!...

Horia Alexandrescu

... **Silviu Brucan** (în 1990): "Născut în 1919, personalitate puternică, el suscită, evident, reacții epidermice. În ciuda vârstei, are faima unui megaloman ambițios. A fost un stalinist perfect și, dacă s-a certat la sfârșitul anilor 60 cu Ceaușescu, a fost din cauza libertăților pe care ultimul intenționa să le adopte față de Moscova"

... **Petre Roman** (în 1990): "Acesta mă primește în biroul său imens din Palatul Guvernului. Farmecul acestui om este un pic forțat"

... **Teodor Meleșcanu** (în 1996): "...Foarte inteligentul și plăcutul ministrul al Afacerilor Externe. Îl cunoșteam pe succesorul lui Adrian Năstase, deoarece îl primisem la Paris, la IFRI. Discuție liberă și amicală"

... **Mugur Isărescu** (în 2000): "...Îmi produce cea mai bună impresie. Look de bancher central, păr argintiu bine pieptănat, argumente economice și mai ales financiare foarte solide și, de asemenea, un simț al umorului autentic"

... **Adrian Năstase** (în 2001): "Echipa lui Năstase are professionalism, e tânără și energică. Este noua generație care vine la putere. Nimic comun cu începutul anilor 90. Suntem foarte departe de neocomunismul pe care-l denunțau comentatorii ignoranți din Occident (...) Fost vicepreședinte al ADIRI, el a fost deja în vizită la IFRI. Elegant, aspect tehno, simpatice"

... **Eugen Simion** (în 2002): "...Cu cât îl cunosc mai mult pe acest om, cu atât mai mult îl găsesc remarcabil și din punct de vedere intelectual, și în calitate de organizator"

... **Ion Iliescu** (în 2001 și 2006): "...Își spune liber cugetător. Nu crede în Dumnezeu, ci în solidaritatea dintre oameni. El face parte dintre acei oameni pe care marele vid nu îi sperie, cel puțin aparent (...) Ce urme vrea să lase el? Îmi răspunde fără umbră de ezitare: să normalizeze situația în România (...) Când vorbești cu aces tom, dacă ești foarte atent la comportamentul său foarte uman față de ceilalți, înțelegi de ce se bucură de afită popularitate"

... **Traian Băsescu** (în 2005): "Iată-mă deci în fața celui care l-a învins pe Adrian Năstase. Chiar și predecesorul său îi recunoaște talentul. De fapt, acest om este seducător, ceea ce nu e de mirare. Are avantajul de a se exprima cu ușurință. În felul său de a fi, multă jovialitate. Rolul său, după cum îmi spune, este de a-i încuraja pe oameni și instituțiile, bunăoară în domeniul justiției, făcând uz de popularitatea sa crescută (...) Deși discursul său la toate aceste probleme este inteligent, problema este că fostul primar de București nu are experiență internațională..."